

fra de statsautoriserede Revisorer under Hensyn til de Fordringer i Retning af Eksamen og Forretningsførelse, som disse maa underkaste sig. En Del Misforstaaelser hidrører fra den — forud for Revisorloven — i Henhold til Tvangsakkordloven indførte Ordning med saakaldte autoriserede regnskabskyndige Tillidsmænd, idet disse ofte som Hoved- eller Bibeskæftigelse arbejder som Revisorer uden at have underkastet sig nogen Prøve i saa Henseende. Disse Forvekslinger vilde man formentlig lettest undgaa ved fremtidig — bortset fra de til Brancheforeningernes Akkordafdelinger knyttede Tillidsmænd og andre Tilfælde, hvor særlige Forhold maatte gøre sig gældende — at følge den Praksis, sædvanlig kun at beskikke statsautoriserede Revisorer som autoriserede regnskabskyndige Tillidsmænd. Dette vilde saa meget lettere kunne gøres, som det overvejende Flertal af autoriserede regnskabskyndige Tillidsmænd praktisk talt ikke benyttes som saadanne, men alene har Autorisationen (der ikke er betinget af nogen Prøvelse af de paagældendes Regnskabskyndighed) som en Slags Titel. Saafremt de særlige handels-, haandværks- og industri-, landbrugs- samt søkyndige Tillidsmænd dernæst fik Paalæg om at betegne sig som Akkordvurderingsmænd eller lignende og om nøje at iagttage, at de ikke bruger deres Autorisation — mod dens Hensigt — som Reklame for en af dem som Hoved- eller Bibeskæftigelse drevet Revisionsvirksomhed, vilde en Kilde til talrige Fejltagelser antagelig dermed være stoppet.

Foranstaltninger i den angivne Retning vilde formentlig kunne medvirke til en forøget Tilgang af kyndige statsautoriserede Revisorer, hvad der vilde være af stor Betydning for en tilfredsstillende Udvikling af det vigtige Revisorspørgsmaal. I denne Retning sigter ogsaa de i § 66, sidste Stykke, foreslaaede Overgangsbestemmelser, der antages bl. a. at ville blive benyttet af de egentlige Fagrevisorer indenfor de regnskabskyndige Tillidsmænd; iøvrigt forbereder et betydeligt Antal Revisorer sig i Øjeblikket til at underkaste sig Prøven for statsautoriserede Revisorer.

Bestemmelsen i § 68 om, at statsautoriserede Revisorer kun maa have Kontor ét Sted svarer til den for Sagførere gældende Ordning og synes i det hele rimelig, bl. a. under Hensyn til Betydningen af, at de paagældende Revisorer i saa høj Grad som muligt personligt overvaager og deltager i Revisionsarbejdet.

Spørgsmaalet om udvidet Anvendelse af statsautoriserede Revisorer og om Indskærpelse af Nødvendigheden af en virkelig *kritisk*, ikke blot en Tal-Revision, i Banker, Forsikringsselskaber, børsnoterede Selskaber o. s. v. skønnes naturligt — efterhaanden som Revisorinstitutionen udvikles — at burde optages til Overvejelse i Forbindelse med den øvrige Lovgivning angaaende disse Selskabers Forhold.

I Tilknytning til Bestemmelserne i § 71 skal det nævnes, at Akiteselskabsformen næppe i Almindelighed vil være nogen naturlig Form for Udøvelse af Revisionsvirksomhed, selv om denne Organisationsform med Hensyn til en hurtig Løsning af ekstraordinært omfattende Revisionsarbejder kan frembyde visse Fordele. Bestemmelserne i § 71, jfr. § 72, antages imidlertid at give Mulighed for at modvirke en uheldig Udvikling paa dette Omraade, ligesom de vil kunne danne Grundlag for en efter Forholdene afpasset Regulering af Revisionssselskabers Benyttelse af uautoriserede Revisionsmedhjælpere. Endelig vil der ogsaa kunne gives nærmere Regler for den Form, hvorunder statsautoriserede Revisorer som Direktører for eller Funktionærer i saadanne Selskaber kan meddele Underskrift. Iøvrigt maa en Forøgelse af de statsautoriserede Revisoreres Antal vist antages at ville modvirke mulige Tendenser til Dannelse af Revisions-Aktieselskaber.

Bestemmelserne i § 73 om, at alle statsautoriserede Revisorer skal være Medlem af en fælles Forening, hvis Bestyrelse overvaager og paataler mulige Misbrug indenfor de statsautoriserede Revisoreres Kreds er paa Grundlag af de fra Sagførerraadets Virksomhed indvundne — formentlig heldige — Erfaringer foreslaaet for at imødekomme et fra Revisorerne selv fremkommet Ønske. Paa Baggrund af den Forøgelse af de statsautoriserede Revisoreres Antal, som skønnes at ville komme, antages en saadan Foranstaltning ogsaa for Revisorerernes Vedkommende at ville være hensigtsmæssig, selv om der ikke er foreslaaet Revisorforeningen tillagt en saa vidtgaaende Myndighed, som Sagførerraadet har ifølge Retsplejeloven.

Bestemmelserne i § 74 om Bortfald af Beskikkelse er — ligesom Bestemmelserne i § 72 om Pligter og Ansvar — formuleret noget videre end de tilsvarende nugældende Bestemmelser.